

Цю казку надаємо вам безкоштовно на сайті Ririro.com/uk. Наша місія - надати всім дітям у світі можливість безкоштовного доступу до різноманітних казок. Казки можна читати, завантажувати та роздруковувати онлайн, вони охоплюють широкий спектр тем, включаючи тварин, фантастику, науку, історію, різноманітні культури та багато іншого.

Підтримайте нашу місію, поширюючи наш сайт. Бажаємо вам приємного читання!

Ririro

УЯВА ВАЖЛИВІША, НІЖ ЗНАННЯ

Паць зустрічає Слонотопа

Одного дня, коли Крістофер Робін, Вінні-Пух і Паць розмовляли, Крістофер Робін наївся і якось недбало сказав: "Я бачив Слонотопа сьогодні, Паць".

"А що він робив?" - запитав Паць.

"Просто тупцював на місці", - відповів Крістофер Робін.

"Не думаю, що він мене бачив".

"Я якось бачив", - сказав Паць. "Принаймні, мені так здалося", - сказав він. "Тільки, можливо, це було не так".

"Я теж бачив", - сказав Пух, думаючи про те, що таке Слонотоп.

"Їх не часто побачиш", - недбало сказав Крістофер Робін.

"Тепер - ні," - відповів Паць.

"Не в цій порі року", - відповів Пух.

Потім вони розмовляли ще про щось, аж поки не настав час Пуху і

Пацю повертатися додому. Спочатку, коли вони йшли стежкою, що вела до Стоакрового лісу, вони не дуже багато говорили один з одним; але коли вони підійшли

до струмка, допомогли один одному перебраться через каміння і знову змогли йти пліч-о-пліч по вересу, вони почали дружньо розмовляти про те, про се, і Паць сказав: "Якщо ти розумієш, що я маю на увазі, Пуху", а Пух відповів: "Я теж так думаю, Паць", а Паць сказав: "Але, з іншого боку, Пуху, ми повинні пам'ятати", а Пух відповів: "Абсолютно вірно, Паць, хоча я про це на хвилиночку і забув". А коли вони підійшли до Шістьох Сосен, Пух озирнувся, щоб переконатися, що його більше ніхто не слухає, і сказав дуже урочистим голосом:

" Паць, я дещо вирішив."

"Що ти вирішив, Пух?"

"Я вирішив зловити Слонотопа".

Пух кілька разів кивнув головою і чекав, що Паць скаже "Як?", або "Пух, ти не зможеш!", або щось подібне, але Паць нічого не сказав. Річ у тім, що Паць хотів би, щоб йому самому вдалося це придумати.

"Я зроблю це, - сказав Пух, - за допомогою пастки. І це має бути хитра пастка, тому ти повинен мені допомогти, Паць".

"Добре, Пух, - сказав щасливий Паць, - я допоможу". А потім він запитав: "Як ми це зробимо?", і Пух відповів: "Це якраз воно. Як?" І тоді вони сіли разом, щоб обдумати це.

Першою ідеєю Пуха було вирити дуже глибоку яму, а потім прибіжить Слонотоп, впаде в яму, і —

"Чому?" - запитав Паць.

"Чому що?" - запитав Пух.

"Навіщо йому падати?"

Вінні-Пух потер лапою ніс і сказав, що Слонотоп може йти собі, наспівуючи пісеньку і дивлячись на небо, гадаючи, чи не піде дощ, і тому він не побачить Дуже Глибоку Яму, поки не буде майже внизу, а тоді вже буде пізно.

Паць сказав, що це дуже гарна пастка, але що, якби дощ уже пішов?

Пух знову потер носа і сказав, що він про це не подумав. А потім він зрадів і сказав, що якби дощ уже йшов, то Слонотоп дивився б на небо, гадаючи, чи не скоро проясниться, і тому він не побачив би Дуже Глибоку Яму, аж поки не опинився б майже в самому низу..... Коли буде вже надто пізно.

Паць сказав, що тепер, коли йому все пояснили, він зрозумів, що це була хитра пастка.

Почувши це, Пух відчув себе дуже гордим, і йому здавалося, що Слонотопа вже майже спіймали, але залишалося ще одне питання, про яке треба було подумати, і ось воно: Де копати Дуже Глибоку Яму?

Паць сказав, що краще за все буде там, де знаходився Слонотоп, тільки на метр далі від нього.

"Але тоді він побачить, як ми копаємо яму," - заперечив Пух.

"Ні, якщо він дивиться на небо"

"Він би запідозрив, - сказав Пух, - якби випадково подивився вниз". Він надовго замислився, а потім сумно

добавив: "Це не так просто, як я думав. Напевно, саме тому Слонотопів майже ніколи не ловлять".

"Мабуть, так", - погодився Паць.

Вони зітхнули й встали, а коли витягли з себе кілька колючок, знову сіли, і весь цей час Пух говорив собі:

"Якби ж то я міг щось придумати!" Бо він був упевнений, що Дуже Розумний Мозок міг би зловити Слонотопа.

"Уяви собі, - сказав він Пацю, - що ти хочеш зловити мене, як би ти це зробив?"

"Ну, - сказав Паць, - я б зробив ось так. Я зробив би пастку, поклав би в неї банку меду, а ти б відчув його запах, і пішов би за ним, і—"

"І я б зайшов за ним, - радісно сказав Пух, - тільки дуже обережно, щоб не поранитися, і дістався б до баночки з медом, і лизнув би спочатку по краях, вдаючи, що там більше немає меду, а потім відійшов би і трохи подумав, а потім повернувся б і почав би лизати посередині баночки, а потім—"

"Так, ну, забудь про це. Там ти був би, і там я тебе би спіймав. Тепер перше, про що треба подумати, що люблять Слонотопи? Гадаю, жолуді, чи не так? У нас буде багато— Я кажу, прокидайся, Пух!"

Пух, який поринув у щасливий сон, прокинувся і сказав, що мед - це набагато небезпечніша річ, ніж жолуді.

Паць так не вважав, і вони вже збиралися сперечатися про це, коли Паць згадав, що якщо в пастку покладуть жолуді, то він повинен буде знайти жолуді, а якщо

покладуть мед, то Пух повинен буде віддати частину свого меду, тому він сказав: "Гаразд, тоді мед", - так само, як і Пух, який теж це пам'ятав і збирався сказати: "Гаразд, тоді жолуді".

"Мед", - замислено сказав Паць, наче все вже було вирішено. "Я викопав яму, а ти підеш за медом".

"Гаразд", - сказав Пух і попрямував.

Як тільки він повернувся додому, він пішов до комори, став на стілець і зняв з верхньої полиці дуже велику банку меду. На ній було написано "МЕД", але, щоб переконатися, він зняв паперову кришку і подивився на нього, і він виглядав так само, як мед. "Але ніколи точно не скажеш," - мовив Пух. "Пам'ятаю, мій дядько якось казав, що бачив сир саме такого кольору. Він засунув туди язика і лизнув його добряче". "Так," - сказав він, - "це мед. Без сумніву. І мед, слід сказати, аж до самого дна банки. Якщо, звичайно, - сказав він, - хтось не поклав сир на дно просто заради жарту. Мабуть, мені краще піти трохи далі... на всяк випадок... на випадок, якщо Слонотопи не люблять сир... так само,

як і я.... Ах!" І він глибоко зітхнув. "Я був прав. Це мед, аж до самого кінця."

Коли він переконався в цьому, то відніс банку назад Пацю, а Паць подивився на нього з дна своєї Дуже Глибокої Ями і сказав: "Дістав?", а Пух відповів: "Так, але банка не зовсім повна", і він кинув її вниз до Паця, а Паць сказав: "Ні, не повна! Це все, що в тебе залишилося?", а Пух відповів: "Так". Бо так воно і було. Тож Паць поклав банку на дно Ями, виліз звідти, і вони разом пішли додому.

"Що ж, на добраніч, Пуху", - сказав Паць, коли вони дісталися до Пухового будинку. "А завтра о шостій годині ранку зустрінемося біля сосен і подивимося, скільки Слонотопів потрапило в нашу пастку."

"О шостій, Паць. У тебе є мотузка?"

"Ні. А навіщо тобі мотузка?"

"Щоб вести їх додому."

"О! ... Я думаю, що якщо посвистіти, то Слонотопи прийдуть."

"Деякі приходять, а деякі ні. Ніколи не можеш знати з Слонотопами. Що ж, на добраніч!"

"Добраніч!"

І Паць побіг до свого будинку СТОРОННІМ В. а Пух готувався до сну.

Кілька годин пізніше, коли ніч уже наближалася, Пух раптом прокинувся з відчуттям, що йому дуже погано. Він і раніше мав таке відчуття, і знав, що воно означає. Він був голодний. Тож він пішов до комори, став на стілець і простягнув руку до верхньої полиці, але нічого не знайшов.

"Дивно," - подумав він. "Я знаю, що у мене там була банка меду. Повна банка, повна меду, і на ній було написано МЕД, щоб я знав, що це мед. Дуже смішно. Це дуже смішно". І тоді він почав ходити туди-сюди, гадаючи, де ж він, і бурмотів собі щось під ніс. Ось так:

Це дуже, дуже смішно,
бо я знаю, що в мене був мед;
бо на ньому була наклейка,
з написом МЕД.

І горщик теж був повний,
І я не знаю, куди він подівся,
Ні, я не знаю, куди він подівся—
Смішно.

Він повторив це тричі, ніби наспівуючи, як раптом згадав. Він поклав його в хитру пастку, щоб зловити Слонотопа.

"Ну й ну!" - сказав Пух. "Це все через те, що я намагався бути добрим до Слонотопів". І він повернувся в ліжко.

Але не міг заснути. Що більше він намагався заснути, то більше не міг. Він спробував рахувати овець, що іноді допомагає заснути, і, оскільки це не допомогло, він спробував рахувати Слонотопів. І це було ще гірше. Тому що кожен з нарахованих ним Слонотопів прямував прямо до горщика з Пуховим медом і з'їдав його. Кілька хвилин він лежав у нещасті, але коли п'ятсот вісімдесят сьомий Слонотоп облизував свої щелепи і говорив:

"Дуже смачний мед, не знаю, коли я їв смачніший", Пух не витримав. Він вискочив з ліжка, вибіг з дому і побіг прямо до Шістьох Сосен.

Сонечко ще спало, але в небі над Стоакровим лісом вже з'явилася легкість, яка, здавалося, свідчила про те, що воно прокидається і незабаром скине з себе одяг. В

напівсвітлі сосни виглядали холодними і самотніми, а Дуже Глибока Яма здавалася глибшою, ніж була насправді, і Пухова банка з медом на дні була чимось загадковим, просто фігурою, і не більше. Та коли він наблизився до неї, ніс підказав йому, що це справді мед, а язик висунувся і почав лизати рота, готуючись до нього.

"Ну й ну!" - сказав Пух, зануривши ніс у банку. "Його з'їв Слонотоп!" А потім він трохи подумав і сказав: "О, ні, я з'їв. Я забув".

І справді, він з'їв більшу частину. Але на самому дні банки залишилося ще трохи, і він просунув туди голову і почав лизати....

Паць прокинувся. Як тільки він прокинувся, він сказав собі: "О!" Потім він сміливо сказав: "Так", а потім ще сміливіше:

"Саме так". Але він не почувався дуже хоробрим, бо слово, яке справді крутилося в його голові, було "Слонотопи".

Яким був Слонотоп?

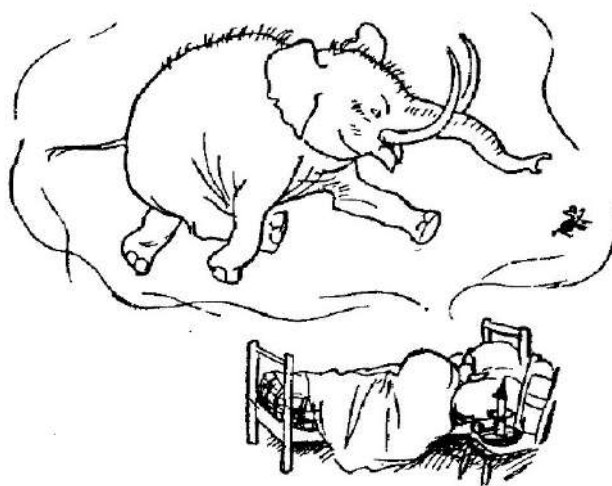
Він був лютим?

Він приходив, коли ти свистів? І як він приходив?

Він взагалі любив свиней?

Якщо він любив свиней, хіба мало значення, яка саме свиня?

Якщо він був лютий до свиней, хіба мало значення, що у Свині був дідусь на ім'я СТОРОННІМ ВФІД?

Він не знав відповіді на жодне з цих запитань... і він збирався побачити свого першого Слонотопа приблизно за годину!

Звісно, з ним був би Пух, а вдвох було набагато дружніше. Але якщо б Слонотоп не дуже любив свиней і ведмедів? Чи не краще було б прикинутися, що у нього болить голова, і він не може піти сьогодні вранці до Шістьох Сосен? Але якщо це був би дуже гарний день, і в пастці не було б Слонотопа, то він би весь ранок пролежав у ліжку, просто марнуючи свій час даремно. Що ж йому робити?

І тоді йому спала на думку Розумна Ідея. Він підійде зараз дуже тихо до Шести Сосен, дуже обережно зазирне до пастки і подивиться, чи є там Слонотоп. Якщо там є, він повернеться до ліжка, а якщо немає, то не повернеться.

Тож він пішов. Спершу він думав, що в пастці не знайдеться жодного Слонотопа, потім подумав, що знайдеться, а коли підійшов ближче, то був упевнений, що знайдеться, бо чув, як він про щось Слонотопає.

"Боже, боже, боже, боже, боже!" – сказав Паць. І йому захотілося втекти. Але, підійшовши так близько, він чомусь вирішив, що мусить побачити, який він, цей Слонотоп. Тож він підкрався до Пастки збоку і зазирнув туди....

І весь цей час Вінні-Пух намагався скинути банку з медом зі своєї голови. Що більше він тряс її, то міцніше вона прилипала.

"Ой, біда!", - кричав він у банку, і "О, допоможіть!", і, в основному, "Ой!". Він пробував бити нею об щось, але оскільки не бачив, об що саме, це йому не допомагало; він намагався вилізти з

Пастки, але оскільки не бачив нічого, окрім банки, та й то небагато, то не міг знайти дорогу. Нарешті він підняв голову, разом з банкою, і видав гучний, ревучий звук Суму та Відчаю... і саме в цю мить Паць подивився вниз.

"Рятуйте, рятуйте!" - закричав Паць, - "Слонотоп, Жахливий Слонотоп!" і він щосили кинувся тікати, все ще кричачи: "Рятуйте, рятуйте, Жахливий Слонотоп!". Слон, Слон, Пекельний Слонотоп! Слон, Слон, Жахливий Слонотоп!" І він не припиняв плакати і бігти, поки не дістався до будинку Крістофера Робіна.

"Що сталося, Паць?" - запитав Крістофер Робін, який саме прокидався.

"Слон", - відповів Паць, дихаючи так важко, що ледве міг говорити, - " Слон, слон, слон-о, Слонотоп".

"Де?"

"Там, нагорі", - сказав Паць, махнувши лапкою.

"Як він виглядав?"

"Як— як— У нього була найбільша голова, яку ти коли-небудь бачив, Крістофере Робіне. Величезна, величезна, ні на що не схожа. Величезна велика—велика, як, я не знаю, як величезне велике ніщо. Як банка."

"Що ж, - сказав Крістофер Робін, змушуючись, - я піду і подивлюся на це. Фодімо."

Паць не боявся, бо з ним був Крістофер Робін, тож вони пішли....

"Я чую, а ти?" - занепокоєно запитав

Паць, коли вони підійшли ближче.

"Я щось чую", - відповів Крістофер Робін.

Це Пух бився головою об корінь дерева, який він знайшов.

"Он там!" - сказав Паць. "Фіба це не жахливо?" І він міцно вхопився за руку Крістофера Робіна.

Раптом Крістофер Робін почав сміятися ... і він сміявся ... і

сміявся ... і сміявся ... і сміявся. І поки він все ще сміявся

—Бам, Слонотоп вдарився головою об корінь дерева, банка розбилася, і з неї появилася голова Пуха.....

Тоді Паць побачив, яким він був дурним, і йому стало так соромно, що він побіг додому і ліг спати з головним болем. Але Крістофер Робін і Пух пішли додому снідати разом.

"О, Ведмедику!" - сказав Крістофер Робін. "Як я тебе люблю!"

"Я теж", - відповів Пух.